

### [Holger Eriksen.]

fælde, og det er egentlig kun Tvivlstilfælde, det drejer sig om, thi hvor Sagen er oplagt, kunde Retslægeraadet udmærket undværes. Kvalificerede Lægekræfter til et saadant jysk Retslægeraad er der jo ingen Mangel paa, hvad der ogsaa blev paavist i et Andragende, som i sin Tid fremsendtes fra Bestyrelsen for Aarhus Universitet. Ved det lægevidenskabelige Fakultet ved Aarhus Universitet, ved Aarhus Kommunehospital, ved Amtssygehuset, Fødselsanstalten, Statshospitalet i Sønderborg, De jyske Sindssygehospitalet og Aandssvageanstalter er der ansat saa mange Ekspertes, at det vilde være meget let at skabe et nyt Retslægeraad. Derved vil baade dette og det københavnske kunne løse Opgaverne paa en langt mere betryggende Maade, end Tilfældet er nu. Det vil koste noget, ja vel, men det koster ogsaa noget, at Samfundet gør Uret mod en Medborger, saaledes som jeg i det foregaaende har skildret det. Den Besparelse af Retsmaskineri, der skal betaales med, at der aabnes Mulighed for, at der gøres Uret, er efter min Mening altid købt for dyrt, og jeg henstiller derfor til den højtærede Justitsminister at tage dette Forhold op til Overvejelse. Man maa jo huske paa, at det er Menneskeskæbner, det drejer sig om.

**Peder Nørgaard:** Naar man lytter til sin Radio, kan man ikke undgaa at faa et stærkt Indtryk af, hvor kraftige mange udenlandske Sendere er blevet. Ikke mindst i de kritiske Dage i September erfarede mange, at navnlig Diktatormagternes Radiostationer har et kraftigt Mæle, og den Tanke har listet sig ind paa mange: Mon vi nu ogsaa følger tilstrækkeligt med i sendermæssig Henseende? Jeg føler mig overbevist om, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder nøje vil følge Udviklingen paa dette Omraade, saaledes at der i rette Tid kan skrives til Udbygning af det danske Sendernet. Jeg vil ogsaa gerne pege paa, at for Tilgangen af nye Lyttere er det af største Betydning, at de danske Radiostationer er saa kraftige som muligt. Ganske vist staa vort Land med Hensyn til Lyttertæthed som Nr. 1 i Europa; for hver 1 000 Indbyggere i vort Land findes der over 200 Radiomodtagere. Indtil for faa Aar siden laa vi i den Henseende forrest i hele Verden, og vi havde stort Forspring for enhver anden Stat i Europa.

Nu har imidlertid De forenede Stater distanceret os, og flere europæiske Lande rykker ind paa Livet af os. Til Illustration

kan jeg anføre, at medens vor Lyttertæthed den 1. Januar i Aar androg 18,99 pCt., var Tallene for England og Sverige henholdsvis 18,3 og 17 pCt. Vi bør stræbe efter, at vi ikke ogsaa bliver distanceret af disse eller af andre europæiske Lande. Grænsen for den opnaelige Mætningsgrad er da heller ingenlunde naaet; trods et vist kedsommeligt Anstrøg i Dele af vore Radioprogrammer er det danske Lyttertal i stadig Stigning. Men da ny Tilgang hovedsagelig maa hentes fra de mindst velhavende Lag, vil kraftige Sendere forøge Mulighederne, idet tilfredsstillende Aflytning da vil kunne foretages med billige Apparattyper. Flere Steder i Udlandet er Staten gaaet i Spidsen for at faa bragt særlige billige Folkemodtagere paa Markedet, det gælder saaledes Norge, hvor en fuldt tilfredsstillende Modtager kun koster 79 Kr. Det er mit Indtryk, at den danske Radioindustri udfører et dygtigt Arbejde. Mange Forhold, herunder ogsaa udenlandske Patenthaveres Graadighed, har dog medført om end ikke et højt Prislæg, saa dog Priser af en saadan Størrelse, at det vilde være saare heldigt, om en dansk Folkemodtager til en Pris som den norske kunde skabes. Men man maa gøre sig klart, at dette ikke lader sig gøre uden Statens aktive Medvirken. Saadan har det ogsaa været Tilfældet i andre Lande, hvor Folkemodtageren opfylder en stor Mission ved at inddrage nye Lyttergrupper, som ellers af økonomiske Grunde vilde være afskaaret fra at faa Andel i Radioens store kulturelle og underholdningsmæssige Gode.

Der vil dog altid findes en ret stor Gruppe Medborgere, som end ikke vil have Raad til at anskaffe sig en selv nok saa billig Modtager, navnlig i Invalidernes og Aldersrentenydernes Kreds. Fra alle Sider vil der sikkert være Enighed om, at dette er meget beklageligt, da netop disse Grupper i særlig Grad har den Opmuntring behov, som Radioen formaar at give dem i deres svære og ensomme Timer. Det er særdeles paa-skønnelsesværdigt, at Dansk Radiohjælpefond med Departementschef Graae som Formand og med Tilslutning fra alle politiske Sider og fra Lytterforeninger nu gennem en Aarrække har arbejdet for at samle Midler til Anskaffelse af Apparater til Udlaan til syge og gamle. Indtil 1. April i Aar havde Fonden uddelt 1978 Apparater, hvoraf 548 i København og 1430 i Provinsen. Siden er der uddelt eller vil i den nærmeste Fremtid blive uddelt yderligere 500 Apparater, men endnu er der mange Tusinde, som paa denne Maade trænger til at faa stillet Modtagere til Raadighed. Ved Velvilje fra Radio-